

Arrest

nr. 137 733 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op respectievelijk (...) 1972 en (...) 1971.

Op 19 juni 2013 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 maart 2014, met kennisgeving op 7 april 2014, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.06.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A., A. (...) (RR (0) (...))

geboren op (...) te Tbilisi

+ echtgenote:

M., G. (...) (RR (0) (...))

geboren op (...) te Tbilisi

+ kind

A., K. (...) (RR (0) (...))

geboren op (...) te Tbilisi

nationaliteit: Georgië

Adres : (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 11.07.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor A., A. (...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 14.03.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht.

Zij betogen als volgt:

“(…) Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

(…) Dat de Dienst Vreemdelingenzaken verder stelt dat als volgt:

"Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. Er blijkt geen huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er in verband met de beschreven longtuberculose met resistentie aan INH en streptomycine een huidig risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling, zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst: de vooropgestelde behandelingstermijn tot 01/11/2013 is verstreken en we beschikken niet

over aanvullende medische getuigschriften/verslagen met betrekking tot een bijkomende en huidige lopende noodzakelijke pneumologische behandeling in dit verband.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft."

Het dient benadrukt te worden dat deze beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken manifest strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen.

Deze gezegden in de bestreden beslissing zijn in tegenstrijd met andere gezegden in de bestreden beslissing, met name waarbij de arts-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt:

"Dr. S. (...) vermeldde in het medisch getuigschrift van 25/04/2013 nog dat controles pneumologie blijvend noodzakelijk waren om recidief op te sporen, ..."

Het feit dat de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken dan in het vervolg van de bestreden beslissing enkel verwijst naar de termijn van 01/11/2013, is een manifeste incorrecte lezing van de medische attesten van verzoeker en een manifeste beperking van de medische behandeling van verzoeker. (...)"

2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen het volgende:

"In het enige middel stelt verzoekende partij de schending voor van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht op basis van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij stelt dat de verwerende partij diende na te gaan of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Zij beweert dat de arts-adviseur zichzelf zou tegenspreken en de aangebrachte medische attesten incorrect zou lezen waar hij verwijst naar het medisch getuigschrift d.d. 25 april 2013 van Dr. S. (...) waarin gesteld wordt dat controle pneumologie noodzakelijk zijn om recidief op te sporen en waar hij vervolgens verwijst naar de termijn van 1 november 2013.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, omdat uit het advies van de arts-adviseur d.d. 14 maart 2014 blijkt dat de heer A.A. (...) niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of zijn fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft.(...)

Uit het advies van de arts-adviseur d.d. 14 maart 2014 blijkt dat de behandelingstermijn voor de aandoening van de heer A. (...) ruimschoots verstreken is:

"Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 42-jarige man in oktober 2012 – april 2013 medische zorgen kreeg in het kader van longtuberculose met resistentie aan INH (isoniazide) en streptomycine.

(...) we noteren in deze context voorts dat deze driedelige effectieve therapie gegeven werd sinds 19 december 2012 (toen ontdekt werd dat de tuberkelbacil resistent was aan Nicotibine (INH)), dat verderzetten van de lopende driedelige medicatie voorzien was tot einde april 2013, met vanaf 1 mei 2013 stoppen van Myambutol en verderzetten van de tweeledige combinatie Rifadine en Tebrazid tot 1 november 2013. Een controle bij dr. M. was voorzien op 14/05/2013.

Dr. S. (...) vermeldde in het medisch getuigschrift van 25/04/2013 nog dat controles pneumologie blijvend noodzakelijk waren om recidief op te sporen, dat de pneumologische opvolging af te wachten was en dat op CT het beeld perfect normaal moest zijn.

De vooropgestelde behandelingstermijn (tot 01/11/2013) is verstreken. We beschikken ook niet over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande een eventueel uitgevoerde controle CT thorax en/of aangaande de verdere evolutie van de beschreven longtuberculose met resistentie aan INH en streptomycine en de verdere medische (pneumologische) zorgen na april 2013 en/of met betrekking tot een bijkomende en huidige lopende noodzakelijke pneumologische behandeling na het beëindigen van de beschreven medicamenteuze behandeling in verband met deze longtuberculose.(...)"

Gezien de behandelingstermijn voor de aandoening van de heer A. (...) verstreken is, diende de arts-adviseur uiteraard geen onderzoek te doen naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst.

Waar verzoekende partij beweert dat de arts-adviseur zichzelf zou tegenspreken en de aangebrachte medische attesten incorrect zou lezen waar hij verwijst naar het medisch getuigschrift d.d. 25 april 2013 van Dr. S. (...) waarin gesteld wordt dat controle pneumologie noodzakelijk zijn om recidief op te sporen en waar hij vervolgens verwijst naar de termijn van 1 november 2013, laat zij na haar stelling te verduidelijken. Het feit dat er een controle pneumologie vooropgesteld werd door Dr. S. (...), doet geen afbreuk aan het feit dat de behandelingstermijn voor de aandoening verstreken is.

Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de conclusies van verweerder toont nog niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze tot zijn conclusie zou zijn gekomen. Het is aan de arts-adviseur om de in de medisch getuigschriften vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te onderzoeken en te beoordelen. Voor zover het de bedoeling zou zijn van verzoekende partij om de Raad te vragen om de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer over te doen, komt het de Raad niet toe om in het raam van een annulatieprocedure zijn beoordeling in de plaats te stellen van de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer. (arrest RVV, nr. 73.032 d.d. 11 januari 2012)

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gemotiveerd waarom de aanvraag van verzoekende partij ongegrond werd verklaard. De bestreden beslissing gaat aldus in op de door verzoekende partij aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoekende partij deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond. Het enige middel is ongegrond."

2.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partijen de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseren, zodat het middel dient te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

*§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:
(...)*

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

*5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.
(...)"*

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op 19 juni 2013 een aanvraag hebben ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gesteund op de medische problematiek van verzoekende partijen.

Op 11 juli 2013 werd de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat de ambtenaar-geneesheer op 14 maart 2014 een advies verstrekke met betrekking tot de aanvraag en de aandoening van eerste verzoekende partij, advies waarop de in casu bestreden beslissing is gesteund. Het advies luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 19.06.2013.

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften/verslagen voorgelegd ter staving van de aanvraag:

- Consultatieverslag d.d. 05/02/2013, opgesteld door dr. I.M. (...), pneumoloog (raadpleging van 05/02/2013).
- Medisch getuigschrift d.d. 25/04/2013, opgesteld door P.S. (...), huisarts.

Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijs het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds 25/04/2013.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 42-jarige man in oktober 2013 – april 2013 medische zorgen kreeg in het kader van longtuberculose met resistentie aan INH (isoniazide) en streptomycine.

Betrokkenes lopende medicamenteuze behandeling zoals vermeld in het consultatieverslag van 05/02/2013 en het medisch getuigschrift van 25/04/2013 bestond uit Tebrazid 500 mg 3x 1 per dag (farmaceutische stof pyrazinamide), Rifadine 300 mg 2 per dag (farmaceutische stof rifampicine) en Myambutol 400 mg 2 x2 per dag (farmaceutische stof ethambutol); we noteren in deze context voorts dat deze driedelige effectieve therapie gegeven werd sinds 19 december 2012 (toen ontdekt werd dat de tuberkelbacil resistent was aan Nicotibine (INH)), dat verderzetten van de lopende driedelige medicatie voorzien was tot einde april 2013, met vanaf 1 mei 2013 stoppen van Myambutol en verderzetten van de tweeledige combinatie Rifadine en Tebrazif tot 1 november 2013. Een controle bij dr. M. (...) was voorzien op 14/05/2013.

Dr. S. (...) vermeldde in het medisch getuigschrift van 25/04/2013 nog dat controles pneumologie blijvend noodzakelijk waren om recidief op te sporen, dat de pneumologische opvolging af te wachten was en dat op CT het beeld perfect normaal moest zijn.

De vooropgestelde behandelingstermijn (tot 01/11/2013) is verstreken. We beschikken ook niet over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande een eventueel uitgevoerde controle CT thorax en/of aangaande de verdere evolutie van de beschreven longtuberculose met resistentie aan INH en streptomycine en de verdere medische (pneumologische) zorgen na april 2013 en/of met betrekking tot een bijkomende en huidige lopende noodzakelijke pneumologische behandeling na het beëindigen van de beschreven medicamenteuze behandeling in verband met deze longtuberculose.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. Er blijkt geen huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er in verband met de beschreven longtuberculose met resistentie aan INH en streptomycine een huidig risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling, zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst: de vooropgestelde behandelingstermijn tot 01/11/2013 is verstreken en we beschikken niet over aanvullende medische getuigschriften/verslagen met betrekking tot een bijkomende en huidige lopende noodzakelijke pneumologische behandeling in dit verband.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging töt verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

De medische stukken waarop de ambtenaar-geneesheer zijn advies baseert en die aan de aanvraag zouden zijn toegevoegd blijken de inventaris ervan, ontbreken echter in het administratief dossier. Bij de beoordeling van de hierboven beschreven onderdelen van het middel acht de Raad het in casu echter noodzakelijk te beschikken over de medische stukken waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen is gebaseerd opdat de reden van de beslissing kan worden nagegaan en om na te kunnen gaan of de verwerende partij met alle aangevoerde argumenten en gegevens rekening heeft gehouden, te meer de verzoekende partijen hun betoog enten op de voorgehouden “manifeste incorrecte lezing van de medische attesten van verzoeker en een manifeste beperking van de medische

behandeling van verzoeker". Om te kunnen nagaan waaruit de behandeling van de eerste verzoekende partij bestaat, of de behandelingsduur verstreken is en of de behandelende arts(en) zou(den) stellen dat er blijvend controles pneumologie noodzakelijk zijn, is het noodzakelijk dat de Raad kan beschikken over de medische stukken die de verzoekende partijen hebben aangebracht, quod non in casu.

De Raad dient te beschikken over het volledige administratief dossier, met inbegrip van genoemde stukken en eventuele aanvullingen, teneinde te kunnen nagaan of de bestreden beslissing op kennelijk redelijke wijze de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gesteund op het advies van de ambtenaar-geneesheer van 14 maart 2014, ongegrond heeft verklaard. Deze stukken ontbreken evenwel in het aan de Raad overgemaakte administratief dossier. Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de ambtenaar-geneesheer en van de verwerende partij is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Ter terechtzitting hierop gewezen beaamt de verwerende partij dit standpunt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 24 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN